

Список використаних джерел:

1. Бланк И. А. Управление финансовой безопасностью предприятия / И. А. Бланк. – Київ : Изд-во "Эльга", "Ника-центр", 2004. – 784 с.
2. Крючко Л. С. Теоретичні засади фінансової безпеки підприємства / Л. С. Крючко // Інвестиції : практика та досвід. – 2013. – № 15. – С. 49–52.
3. Кузенко Т. Б. Управление финансовой безопасностью на предприятии / Т. Б. Кузенко, В. В. Прохорова, Н. В. Саблина // Бизнес-Информ : науч. журнал. – 2007. – № 12 (1). – С. 27-29.
4. Мартюшева Л. С. Теоретико-методичне забезпечення управління фінансовою діяльністю підприємств : монографія / Л. С. Мартюшева, І. Б. Медведєва, М. Ю. Погосова. – Харків : АдВА, 2009. – 266 с.
5. Трухан О. Л. Наукова інтерпретація функцій стратегічного управління підприємствами / О. Л. Трухан // Вісник Хмельницького національного університету : Економічні науки. – 2010. – № 1, Т. 2. – С. 29–35.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ БУДІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Світлична В. Ю., канд. екон. наук, доцент, Іларіонова О. Ю., магістр, Сафонова Д. Р., магістр, Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

У сучасних умовах для підприємств будівельного комплексу надзвичайно актуальним є питання впровадження інноваційних основ їх розвитку. Останнє означає побудову особливої моделі перетворення наукових знань в інноваційні технології будівництва, а також впровадження інноваційних методів в організаційну, фінансову, управлінську й інші сфери діяльності будівельних підприємств.

На макрорівні інновації прийнято вважати «двигуном» і стимулом росту ефективності економіки будь-якої держави. На рівні підприємства впровадження інновацій обумовлює: оптимальне використання й ріст науково-технічного потенціалу даного підприємства; підтримку високих темпів розвитку й рівня прибутковості; зміцнення конкурентоспроможності виробленої продукції (товарів, робіт, послуг).

Дослідження з питань інноваційних основ функціонування підприємств, у тому числі й будівельних, викладені в роботах: Н. Бондаренко, Г. Гамидова, Г. Денисова, В. Зімовець, С. Ілляшенко, Є. Лепешкіної, В. Мединського, П. Рогожина та ін. [1-10]. У той же час залишається дискусійним питання вибору найбільш оптимальних джерел фінансування інноваційної діяльності будівельних підприємств України. Метою даної роботи виступає дослідження основних питань побудови політики інноваційного розвитку будівництва та визначення джерел її фінансового забезпечення.

Світовий досвід підтверджує, що інтенсивний розвиток інноваційних технологій і наукових розробок, оптимальний механізм їх фінансування, – у сукупності, прямо впливає на ефективність розвитку держави. Більше того,

інноваційна модель розвитку закладає основи майбутнього даної держави у світовому економічному просторі. Законодавче забезпечення інноваційної діяльності в Україні характеризується рядом нормативно-законодавчих актів. Однак, вкрай негативним моментом залишається те, що для будівництва (як комплексу, що прямо впливає на НТП і, з іншого боку, від нього залежного) немає спеціалізованого нормативно-законодавчого поля із регламентування інноваційних основ його розвитку.

Узагальнюючи численні дослідження з питань інновацій у будівництві [1-10], можна виділити такі основні причини кризи інноваційних основ розвитку будівельних підприємств України:

- надмірний консерватизм будівельних підприємств, вкрай повільне впровадження й широкого поширення нових технологій;
- обмеженість інформації щодо досвіду здійснення будівельних інноваційних проектів;
- відсутність адекватних трансформаційному періоду механізмів управління інноваційною діяльністю [7];
- порушення зв'язків між науковими організаціями та будівельними підприємствами [8];
- загрозливі обсяги зношеності фондів, техніки й технології будівельного виробництва;
- нерозвиненість системи захисту прав інтелектуальної власності, яка обумовлює високий економічний ризик процесу реалізації вітчизняними винахідниками й розроблювачами своїх нововведень;
- загальнополітичні й фінансові труднощі в державі, що зумовлюють кризу фінансового забезпечення інноваційної діяльності підприємств будівельного комплексу.

Формування й реалізація оптимальної моделі фінансування інноваційного розвитку будівельних підприємств повинно базуватися на вирішенні наступних важливих питань:

- 1) пріоритетне державне стимулювання базисних інновацій будівництва, спрямованих на досягнення соціально значимого ефекту;
- 2) створення державної фінансової підтримки й стимулювання інноваційної діяльності будівельних підприємств;
- 3) запровадження фінансових джерел стимулювання інновацій;
- 4) гармонізація правового поля функціонування венчурного капіталу як одного зі способів фінансування інноваційних проектів;
- 5) цільове використання власних коштів ресурсів для фінансування інновацій (при цьому провідна роль в акумуляції цих коштів належить цінovій політиці).

Поеднання фінансових джерел стимулювання інновацій, організаційних форм акумуляції отриманих коштів та процесів розподілу фінансових потоків між учасниками інвестиційно-будівельного циклу в сукупності представляє собою організаційно-економічний механізм стимулювання інноваційної політики будівництва.

Вирішення основних питань, пов'язаних із механізмом фінансування інноваційної моделі розвитку підприємств будівельного комплексу, зумовить надходження додаткових інвестицій у сферу інноваційного розвитку будівництва, забезпечить оптимізацію структури виробничого капіталу, а також активізацію енергозберігаючої діяльності у будівельному комплексі України.

Список використаних джерел:

1. Антонюк Л. Л., Поручник А. М., Савчук В. С. Інновації: теорія, механізм розробки та комерціалізації: Монографія. КИЇВ : КНЕУ, 2003. 394с.
2. Бондарева Н. Термінологічне дослідження поняття «будівництво» в економіці України // Вісник Львівського національного університету ім. І Франка. 2008. Вип.40 (Серія економ.). С. 47-50.
3. Денисов Г. А. Инновационная деятельность в строительном комплексе: организационно-экономический аспект // Экономика строительства. 2003. №7. С. 2-19.
4. Прогнозування науково-технологічного та інноваційного розвитку: державна програма України та світовий досвід: збірник наукових статей за результатами XXI Міжнародного київського симпозиуму з наукознавства та науково-технічного прогнозування 1-3 червня 2006 р. Київ, 2006. 65 с.
5. Зимовец В. Финансовое обеспечение инновационного развития экономики // Экономика Украины. – 2003. – №11. – С. 9-17.
6. Ілляшенко С.М. Управління інноваційним розвитком: проблеми, концепції, методи: [навч. посібн]. Суми: ВТД «Університетська книга», 2003. 278 с.
7. Инновационный консалтинг: Аналитические материалы Инновационного бюро «Эксперт». [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.inno-expert.ru/consulting/building>.
8. Лапко О.І. Інноваційна діяльність в системі державного регулювання. КИЇВ : ІЕП НАНУ, 2009. С. 6-12.
9. Назаров В. Государственная инновационная политика на региональном уровне // Деловая Украина. 1998. №44. С. 5.
10. Рогожин П.С. Економіка будівельних організацій / П.С. Рогожин, А.Ф. Гойко. КИЇВ : Видавничий дім «Скарби», 2001. 448 с.

КЛЮЧОВІ ПРОБЛЕМИ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ПОШУК НАПРЯМІВ ОЗДОРОВЛЕННЯ БАНКІВСЬКОГО СЕКТОРУ

*Світлична В. Ю., канд. екон. наук, доцент, Овчелупова О. М., здобувач
Харківський національний університет міського господарства
імені О.М. Бекетова*

Установи банківського сектору виконують функції регуляторів грошового обігу у країні. Від надійності їх функціонування та ефективності їх співпраці прямо залежить стабільність економічного розвитку.

Дослідженням проблем питань функціонування банків присвячено роботи таких науковців та практиків, як: Авраменко О. О., Белінська Г. В., Гармашова Ю. О., Гладких Д. М., Дзюблюк О. В., Фролова Т. А. та ін. [2; 3; 4, 6; 10].